

دبیر کمیته مبارزه با پولشویی سازمان بورس و اوراق بهادار اصول ۸ گانه سازمان بین المللی کمیسیون های اوراق بهادار (IOSCO) در خصوص شناسایی مشتری و مالک اصلی در راستای رعایت مقررات مبارزه با پولشویی را تشریح کرد.

*روح الله نجفی، دبیر کمیته مبارزه با پولشویی سازمان بورس و اوراق بهادار

سازمان بین المللی کمیسیون های اوراق بهادار (IOSCO) در خصوص شناسایی مشتری و مالک اصلی در راستای رعایت مقررات مبارزه با پولشویی اصولی هشت گانه دارد. در این یادداشت اصول سازمان بین المللی کمیسیون های اوراق بهادار تشریح می شود:

اصول شناسایی مشتری و مالک اصلی در صنعت اوراق بهادار

سازمان بین المللی کمیسیون های اوراق بهادار، اصول هشت گانه مربوط به شناسایی مشتری و مالک اصلی را تدوین کرد. شناسایی مشتری و مالک اصلی (یعنی مشتری خود را بشناس و همچنین نگاه داری سوابق مرتبط به معاملات مشتری) به فرآیند شناسایی دقیق و مستمر شناسایی اشاره دارد. به عبارت دیگر، مشتری تاحدی باید شناسایی شود که برای مجاز ارائه کننده خدمات اوراق بهادار شبهه ای وجود نداشته نباشد. هدف شناسایی مشتری، حفظ بازار سرمایه، حفاظت حقوق سرمایه گذاران، شفافیت، کارایی و ممانعت از سوءاستفاده مجرمانه از بازار است. در تدوین و تنظیم دستورالعمل ها این امر باید به صورت عام و کلی مدنظر تنظیم کنندگان و ناظران بازار سرمایه باشد.

اصولی که به آن پرداخته می شود، می تواند از یک طرف راهنمای ناظران و از طرف دیگر معیاری برای نهادهای مجاز ارائه کننده خدمات اوراق بهادار است.

هر اصل شامل تعریف کلی، تشریح و تبیین اهمیت و اهداف آن و به دنبال آن اقدامات پیشنهادی اشاره می شود. اهداف دستورالعمل کلی است و دولت ها و نهادهای غیردولتی و تشکلهای خودانتظام و شرکتهای مجاز ارائه کننده خدمات باید اصول تشریح شده در دستورالعمل را بر حسب ساختار خود به مورد اجرا گذارند.

خاطر نشان می کند اقدامات پیشنهادی در مقام بیان کلیات است و نحوه رسیدن به آن و روش اجرای آن ها بر حسب ساختار بازار، به کشورهای پذیرنده واگذار شده است.

این اصول از "شرکتهای ارائه کننده خدمات اوراق بهادار" می خواهد که فرآیند شناسایی مشتریان را بر پایه ریسک انجام دهند، این نهادها باید معیارهایی برای تعیین ریسک مشتری داشته باشند و بتوانند از نظام ارزیابی خود در مقابل ناظران دفاع کند.

اصل ۱: احراز هویت مشتری

اصل ۱: "ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" به هنگام برقراری روابط کسب و کار با یک مشتری، باید صحت هویت مشتری را با اسناد معتبر، داده ها و سایر اطلاعات احراز کنند.

شناسایی مشتری و احراز هویت سبب تسهیل، ممانعت و کشف و پیگرد استفاده مجرمانه از صنعت سهام می شود. استقرار ضوابط و نظام کارآمد شناسایی مشتری برای حفظ سرمایه گذاران و اعتبار بازار لازم است. ضوابط مربوط به شناسایی مشتری باید مکتوب و حاوی نکات کلیدی برای شناسایی مستمر و دقیق مشتریان توسط "ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" باشد.

"ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" باید سیاست پذیرش مشتری داشته باشند. مشتری را قبل یا بعد از برقراری روابط بر حسب ریسک مشتری شناسایی کنند. این امر از یک طرف، نباید سبب قطع روند عادی معاملات شود و از طرفی نباید چنان منعطف باشد که عاملی برای ورود صدمه به اساس و شاکله نظام شناسایی مشتری شود. شناسایی باید به صورت عملی و کافی بوده و انجام آن منجر به کاهش عملیات مجرمانه و سوءاستفاده از بازار شود.

"ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" برای شناسایی مشتری باید رویکرد مدیریت ریسک داشته باشند و به شرایطی که در آن مشتری مورد شناسایی قرار گرفته است توجه کنند. در صورت شک یا احتمال درگیری در عملیات غیرقانونی یا عدم کفایت مدارک اخذ شده، مشتریان قدیمی (موجود) نیز شناسایی شوند.

اگر "ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" مشتریان خود را بر حسب ریسک شناسایی کنند، باید ضوابط و معیارهایی در این مورد تنظیم کرده که از نقطه نظر نهاد نظارتی شفاف و صریح و روشن باشد.

تخفیف معیارهای شناسایی مشتری به عواملی نظیر احتمال اندک انجام عملیات غیرقانونی در بازار سهام، در دسترس بودن اطلاعات مربوط به مشتری به صورت عمومی و تحت نظارت بودن اشاره دارد. مصادیقی که مستلزم شناسایی ساده‌تری است، شامل موارد زیر است:

- واسطه‌های مالی که تحت نظارت و کنترل مقام نظارتی خاص است؛
 - شرکت‌های دولتی؛
 - شرکت‌های سهامی عام.
- تشدید معیارهای شناسایی ناظر بر ریسک استفاده غیرقانونی از بازار اوراق بهادار بالا باشد، ارائه‌کننده خدمات باید ضوابط شدیدتری در مورد شناسایی مشتری اعمال کند. مشتریانی که ریسک زیادی دارند، به قرار زیرند:
- حساب‌های دولت‌مردان؛
 - حساب برای ساختارهای (اشخاص حقوقی) پیچیده و غیرمتعارف؛
 - افتتاح حساب برای اتباع کشورهای به عنوان کشور غیرهمکار یا فاقد نظام نظارتی و کنترلی کافی بر فعالیت مؤسسات مالی؛
 - حساب‌هایی برای مؤسسات مالی ثبت نشده و فاقد نظام نظارتی؛ و
 - حساب‌های امنیوس برون‌مرزی برای ابزارهای خاصی برای مؤسسات پرخطر نظیر شرکت‌های پوششی.

مؤسسات مالی باید ساختار، نوع خدمت، مشتری و اشخاص درگیر در تراست را شناسایی کنند. در برخی از حوزه‌های قضایی تراست وجود ندارد. ضرورت دارد مؤسسات مالی باید ضوابط و معیارهای شناسایی در مورد شخص خارجی (امین، مؤسس و ذینفع) بر مبنای ریسک انجام دهند.

✓ پیشنهادات

- "ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" نباید حساب‌های بی‌نام و مجهول افتتاح و نگهداری کنند؛
- "ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" باید ضوابط و معیارهای جامع مکتوب در مورد شناسایی مشتری داشته باشند که به تصویب اعضای هیئت مدیره یا مدیران ارشد اجرایی رسیده باشد؛
- قبل از افتتاح حساب باید قرارداد مکتوب بین ارائه‌کننده خدمات اوراق بهادار و مشتری در مورد نحوه و شکل خدمات امضا شود؛
- در نظام شناسایی مبتنی بر ریسک به نوع خدمات، نوع مشتری (شخص حقیقی یا حقوقی) نوع تابعیت (داخلی و خارجی) و غیره به عنوان معیارهایی برای تعیین ریسک توجه شود؛
- سوابق و اطلاعات مربوط به شناسایی در هر معامله یا ارائه خدمت نگه‌داری شود؛ و
- شناسایی مشتری می‌تواند مبتنی بر اخذ اسناد یا اطلاعات کاغذی یا الکترونیکی یا ترکیبی از دو روش برای احراز هویت باشد.

روش‌های شناسایی اشخاص حقیقی عبارتند از:

- اسناد هویتی عکس‌دار معتبر که نشان‌دهنده تابعیت یا اقامت‌گاه مشتری باشد، مانند گذرنامه گواهینامه رانندگی و غیره؛
- مقایسه اطلاعات دریافت شده از مشتری یا سایر منابع اطلاعاتی از قبیل ثبت و غیره؛
- کنترل اطلاعات مشتری با سایر بانک‌ها؛
- اخذ صورت حساب مالی مشتری؛ و
- ملاقات حضوری (چهره به چهره)؛

و روش‌های شناسایی اشخاص حقوقی نیز عبارتند از:

- اخذ اسناد و مدارک مربوط به ثبت شخص حقوقی و سایر تشکل های حقوقی (مانند تراست) اطلاعات مربوط به نام مشتری، نام امنا، شکل حقوقی آدرس، اعضای هیئت مدیره و اختیارات اشخاص؛
- درک شکل ساختار، مالکیت و نحوه کنترل شخص حقوقی؛
- شناسایی اشخاص حقیقی کنترل کننده یا اداره کننده شخص حقوقی؛ و
- همه اسناد اخذ شده باید معتبر و قابل اطمینان و از مجاری معتبر مستقل از مشتری باشد.

اصل ۱- الف: حساب های امنیوس اصل ۱- الف) "ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار"، باید ضوابط اختصاصی برای شناسایی دقیق حساب های امنیوس داشته باشند.

حساب امنیوس، به حسابی اطلاق می شود که به نام مؤسسات مالی برای انجام عملیات و معاملات سهام به نیابت از مشتریان افتتاح می شود. در صورت افتتاح حساب از سوی بانک یا دیگر نهادها "ارائه کننده مجاز خدمات اوراق بهادار"، باید مشتری خود یعنی مؤسسه مالی را مطابق اصل یک شناسایی کند [۱]. وقتی افتتاح کننده حساب امنیوس یک مؤسسه مالی محلی تحت کنترل و نظارت مطابق با استانداردهای نظارتی حاکم بر "شرکت مجاز ارائه کننده خدمات اوراق بهادار" باشد. در این صورت به دلیل ریسک کم عملیات غیرقانونی، ضوابط آسان تری در مورد شناسایی این حساب ها اعمال خواهد شد. اما وقتی که متقاضی افتتاح حساب یک مؤسسه مالی خارجی است، ریسک مرتبط با حساب در برخی از شرایط بالقوه بالا است و ضرورت دارد ضوابط مربوط به شناسایی مشتری تشدید شود. "ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" باید برای افتتاح حساب امنیوس برای مؤسسات مالی خارجی باید معیارهای سخت تری به شرح زیر اعمال کنند:

- جمع آوری اطلاعات از سایر مؤسسات مالی برای درک کسب و کار واسطه مالی و تعیین میزان شهرت و اعتبار وی از طریق اطلاعات منتشر شده؛
- بررسی فرآیند نظام شناسایی مشتری در واسطه مالی؛
- احراز این مطلب که مؤسسه مالی حضور فیزیکی در حوزه قضایی ثبت شده داشته باشد و مطمئن شوند که مؤسسه مالی در زمره بانک های شل (حضور فیزیکی ندارند و وابسته به یک مؤسسه تحت نظارت نیستند) نباشد؛
- ارزیابی و بررسی رژیم نظام مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم کشور مقرر فعالیت مؤسسه مالی؛
- اخذ موافقت اعضای هیئت مدیره برای افتتاح این نوع حساب؛ و
- ثبت و تفکیک وظایف آتی هر دو مؤسسه مالی (ارائه کننده مجاز خدمات اوراق بهادار و مؤسسه مالی خارجی).

اصل ۲: شناسایی مالک واقعی

اصل ۲: "ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" باید اطلاعات کافی اخذ تا بتوانند افرادی که مالک و ذی نفع واقعی یا کنترل کننده حساب های مربوط به اوراق بهادار را شناسایی کنند.

در صورت بروز شک یا ظن مبنی بر دلایل معقول و متعارف در این مورد که اوراق بهادار تحصیل شده یا نگهداری شده در حساب متعلق به فردی غیر از صاحب حساب است [۲]، این شخص باید با استفاده از ضوابط شناسایی تصریح شده در اصل های ۱ و ا-الف و بر مبنای ریسک شناسایی شود. به هر حال مؤسسه ارائه کننده خدمات اوراق بهادار باید با دلایل متعارفی به این نتیجه برسد که مالک واقعی را می شناسد یا به بیان دیگر مشتری همان شخصی است که ادعا می کند. مشتری به هنگام برقراری روابط تجاری است باید به صراحت روشن سازد که حساب و عملیات آتی مرتبط به وی است یا از طرف شخص دیگری اقدام می کنند. "ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" باید برای شناسایی مالک یا مالکان واقعی ضوابط مناسبی نظیر درک مالکیت و کنترل کنندگان اشخاص حقوقی داشته باشند.

✓ پیشنهادات

- نهاد های مالی باید اقداماتی برای شناسایی مالک واقعی یا ذی نفع اشخاص و ترتیبات بر مبنای ریسک داشته باشند. ابزارهای قانونی شامل:
- ساختار شرکت ها؛
 - شراکت؛
 - شرکت هایی که سهام بی نام منتشر می کنند؛
 - ابزارهای سرمایه گذاری فاقد نظارت و ثبت؛

- سازمان‌های مالی با اهرم بالا؛
- سرمایه‌گذاری خصوصی (پرخطر)؛ و
- تراست‌ها.

ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار باید مالکان اصلی نهادهای قانونی را شناسایی کنند. مشتری باید به ارائه‌کننده خدمات اوراق بهادار، هویت اشخاصی که کنترل بلاواسطه یا شخص حقوقی سایر ترتیبات قانونی (سهام‌داران، مدیران شرکت، کنترل گروه و غیره) را بر عهده دارند، اعلام کند.

اگر مشتری، مالک یا کنترل‌کننده شرکت پذیرفته شده در بورس یا تحت نظارت یا ثبت شده نظیر طرح‌های سرمایه‌گذاری جمعی یا صندوق‌های پوشش خطر که تحت کنترل و نظارت قرار داشته باشد، در این صورت شناسایی سهام‌داران یا دارندگان یونیت چنین شرکتی، ضرورت ندارد.

اصل ۳: مشتری خود را بشناس

اصل ۳: "ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" باید اطلاعات کافی از مشتری، شرایط و اهداف سرمایه‌گذاری مطابق با خدماتی که به وی ارائه خواهد شد اخذ کرده و به صورت مستمر و دقیق بر حساب‌های وی کنترل و نظارت داشته باشند.

"ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" باید اطلاعاتی در مورد سوابق نظیر سابقه کسب و کار مشتری داشته باشند تا مطمئن شوند که معاملات انجام شده منطبق با اطلاعات اخذ شده است. هدف مهم از اخذ اطلاعات در مورد شرایط، وضعیت، سابقه و اهداف کسب و کار، تشکیل سابقه (پروفایل) برای شناسایی مشتری است. تحصیل این اطلاعات از مشتری پایه‌ای برای ترسیم سابقه مشتری و تعیین ریسک او است. همچنین بدین ترتیب، ارائه‌کننده خدمات اوراق بهادار دارای اطلاعات معنی‌داری است که در پرتو آن نظارت مستمر بر حساب مشتریان امکان‌پذیر خواهد بود.

ارائه‌کننده خدمات اوراق بهادار از تاریخ برقراری روابط باید به صورت مستمر بر گردش حساب مشتری نظارت کند به نحوی که مطمئن شود که معاملات مشتری با اطلاعات اخذ شده منطبق است. هنگامی که ارائه‌دهنده خدمات اوراق بهادار مشاوره مالی نیز انجام می‌دهد، در ارائه این خدمت نیز باید به شرایط و وضعیت مشتری توجه داشته باشند.

✓ پیشنهادات

- تدوین دستورالعملی توسط ارائه‌کننده خدمات برای شناسایی مشتری با این هدف که اطلاعات کسب شده از حرفه و کسب و کار مشتری، ریسک مشتری (و در صورت لزوم منشا وجوه) با عملیات مشتری منطبق است؛
- آن دسته از "ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" که خدماتشان در حد مشاوره مالی به مشتری است، نیز باید مطمئن شوند مشاوره مناسب با وضعیت مشتری است. اطلاعات مورد نیاز مؤسسات مالی عبارتند از اطلاعات شخصی، نوع داد و ستد مورد انتظار، منشا وجوه، درآمد مورد انتظار، سوابق سرمایه‌های اهداف سرمایه‌گذاری و غیره؛ و
- "ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" باید سیاست‌های مکتوب روشنی در مورد تعیین عملیات پرریسک و کم‌ریسک داشته باشند که خدمات و عملیات پرریسک عبارتند از:
 - معاملات غیرحضور؛
 - دولت‌مردان؛
 - اشخاص حقوقی؛
 - منشا دارایی‌ها و درآمدها؛
 - نوع عملیاتی که مشتری انجام می‌دهد؛
 - شهرت عمومی؛ و
 - کشور محل اقامت مشتری.

اصل ۴: نگاه‌داری سوابق

اصل ۴: نهادهای مالی دارای مجوز باید فرآیند اطلاعات شناسایی و دقیق مشتری پس از ختم روابط به مدت ۵ سال نگاه‌داری کنند. نگاه‌داری سوابق یک اصل کلیدی است. سوابق باید متضمن اطلاعات و نکات کافی نشان‌دهنده هویت مشتری و مالک اصلی و الگوی معاملاتی و از جمله همه معاملات مشتری باشد.

✓ پیشنهادات

- "ارائه‌دهندگان خدمات اوراق بهادار" باید ضوابط و سیاست‌های مکتوب و روشنی برای حصول اطمینان از امنیت و انسجام، در دسترس بودن، محرمانه بودن و کامل بودن سوابق مربوط به شناسایی دقیق مشتری و نحوه بازیابی اطلاعات و سوابق پشتیبانی‌کننده داشته باشند؛
- "ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" باید سوابق معاملاتی داخلی و خارجی مشتری را داخلی و حداقل به مدت ۵ سال نگهداری کنند، به نحوی که در صورت تقاضای مقامات ذیصلاح قابل دسترسی باشد. جمع‌آوری و تمرکز اطلاعات باید به گونه‌ای باشد که اجازه بازسازی هر معامله در میان همه معاملات با ارزش خاصی را نشان دهد. یکی از اهداف نگهداری سوابق ارائه دلیل در صورت لزوم برای بازجویی و پیگرد است؛ و
- "ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" باید مطمئن شوند که اشخاص ثالث سوابق مربوط به تراست را به دقت نگهداری می‌کنند. اعضای هیئت‌مدیره باید سیاست‌های مربوط به نگهداری سوابق و بازیابی (بازیافت) اطلاعات مربوط به مشتری در صورت اتکا به شخص ثالث را تصویب کنند.

اصل ۵: اتکا به شخص ثالث

اصل ۵: "ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" ممکن است از اشخاص ثالث برای ایفای تعهدات مربوط به شناسایی دقیق و مستمر مشتری استفاده کنند، مشروط بر این‌که ضوابط و معیارهای تصریح شده در این اصل رعایت شود.

شخص ثالث قابل اعتماد می‌تواند دسته‌ای از مؤسسات مالی تحت نظارت باشد. به هر شکل مسؤلیت نهایی این تفویض اختیار بر عهده ارائه‌کننده خدمات اوراق بهادار است و سوابق مربوط به مدارک شناسایی باید به سرعت اخذ و نزد مؤسسه ارائه خدمات نگهداری شود و نباید مدارک نزد شخص ثالث باشد. ارائه‌کننده خدمات باید بلادرنگ به اطلاعات مربوط سوابق شناسایی توسط شخص ثالث خواه داخلی یا خارجی دسترسی داشته باشد.

✓ پیشنهادات

- منطقی و معقول بودن اتکا به شخص ثالث باید توسط "ارائه‌دهندگان خدمات اوراق بهادار" احراز شود؛
- "ارائه‌کنندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" باید مطمئن شوند که شخص ثالث فرآیند شناسایی دقیق و مستمر شناسایی مشتری را انجام می‌دهد. حدود و میزان مسؤلیت‌های شخص ثالث و نهاد مالی باید معین باشد. بدین‌منظور باید قرارداد صریحی برای تعیین میزان مسؤلیت با شخص ثالث منعقد شود؛
- "ارائه‌کننده مجاز خدمات اوراق بهادار" باید مطمئن شود که سوابق مربوط به اطلاعات و داده‌های شناسایی دقیق و مستمر مشتری بلادرنگ در اختیار وی قرار می‌گیرد؛
- "ارائه‌کننده مجاز خدمات اوراق بهادار" باید با دلایل معقول و منطقی به این نتیجه برسد که شخص ثالث تحت نظارت بوده و دارای ساز و کارهای مناسب برای شناسایی دقیق و مستمر مشتری با این توصیه‌ها است؛
- "ارائه‌کنندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" نمی‌توانند به اشخاص ثالثی که مقر فعالیت‌شان در حوزه‌های پرریسک و غیرهمکار یا فاقد سیستم نظارتی است اتکا کنند؛
- اعضای هیأت‌مدیره "ارائه‌کنندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" باید ضوابط مربوط به دسترسی اطلاعات نگهداری شده توسط شخص ثالث را کنترل و ارزیابی کنند؛ و
- برون‌سپاری یا کنندگی در محدوده اتکا به شخص ثالث قرار نمی‌گیرد یا به بیان دیگر از مصادیق آن نیست. اگر بخشی از وظایف مربوط به شناسایی به مؤسسه خدمات مستقلی محول شود. در این صورت "ارائه‌کننده مجاز خدمات اوراق بهادار" صرفاً مسؤلیت تطبیق عملکرد با الزامات و ضوابط مربوط به شناسایی را به‌عهده دارد. به هر صورت مسؤول ذی‌ربط باید نحوه اجرای عملیات برون‌سپاری شده را کنترل و از کارآیی و در دسترس بودن به هنگام سوابق برون‌سپاری شده مطمئن شود.

اصل ۶: فرآیند ناموفق شناسایی دقیق و مستمر مشتری

اصل ۶: "ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" باید سیاست‌های روشن و صریحی برای عدم امکان تکمیل فرآیند شناسایی مشتری یا احتمال انجام عملیات غیرقانونی پیش‌بینی کنند.

ارائه‌دهندگان خدمات مالی باید سیاست‌های مکتوب روشنی ناظر بر موارد زیر داشته باشند:

- عدم انجام فرآیند دقیق و مستمر شناسایی مشتری در زمان پیش‌بینی شده
- احتمال سوءاستفاده از بازار یا ارتکاب جرم یا تخلف.

قابل ذکر آن‌که این سیاست‌ها شامل تکمیل فرم بر اساس ضوابط و مقررات هر حوزه قضایی خواهد بود.

✓ پیشنهادات

اگر "ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" از برقراری روابط، افتتاح حساب یا دیگر خدمات مالی به مشتری خودداری کند باید این موارد را به مرجع ذی‌ربط گزارش و دلایل عدم ارائه خدمت را توضیح و کسب تکلیف کند.

اصل ۷: نقش نهاد نظارتی

اصل ۷: ناظران باید اختیارات کافی برای ایجاد شرایط و بستری لازم برای تدوین اجرای این اصول داشته باشند. همچنین مقام ناظر باید اختیارات کافی برای کنترل و حصول اطمینان از تطبیق عملکرد و اجرای اصول شناسایی دقیق و مستمر مشتری، مالک اصلی و کنترل‌کننده حساب‌های مرتبط به اوراق بهادار توسط ارائه‌دهندگان را داشته باشند.

مقام ناظر باید دارای اختیارات کافی و قدرت لازم برای تدوین ضوابط مربوط به شناسایی دقیق و مستمر مشتری داشته باشد. هیچ‌گونه قوانین مربوط به رازداری و محرمانه‌بودن اطلاعات نباید اخذ و جمع‌آوری اطلاعات را محدود سازد.

مقام ناظر باید اختیارات کافی برای نظارت و کنترل چگونگی اجرای فرآیند شناسایی دقیق و مستمر مشتری در نهادهای مالی داشته باشد. مقام ناظر باید بتواند بر "ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" نظارت داشته و در صورت لزوم بتواند محل فعالیت واحد مالی را بازرسی و تصویر اسناد را از آن‌ها اخذ کند. و دارای اختیارات کافی برای تعیین و اعمال مجازات انضباطی و اداری برای متخلفان باشد. آموزش از ارکان اساسی نهادهای نظارتی و مقام ناظر در مقابله با پول‌شویی است. مقام ناظر باید اختیارات کافی در اخذ اطلاعات به هنگام در مورد مالک یا ذی‌نفع واقعی و شخصی که حساب را کنترل می‌کند داشته باشد.

✓ پیشنهادات

- مقام ناظر باید از وجود قوانین و مقررات کافی و دستورالعمل‌های مربوط به شناسایی در "ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار" و تبادل اطلاعات مطمئن شود. نهادهای ناظر باید با بررسی قوانین، مواردی که مانع همکاری و تبادل اطلاعات می‌شوند را شناسایی و آن را رفع کنند.
- اگر مقام ناظر در وهله اول مسئولیت نظارت و الزام در مورد مقررات مربوط به شناسایی مشتری را ندارد و این وظیفه را تشکلهای خودانتظام یا سایر مراجع انجام می‌دهند. مقام ناظر باید مطمئن شود که این تشکلهای ضوابط و مقررات مربوط را به دقت اجرا می‌کنند.
- نهادهای مالی به موجب قانون و مقررات ملزم به شناسایی مشتریان باشند و در صورت تخلف ضمانت اجرای قانونی در مورد آن‌ها اعمال شود
- آموزش‌های لازم در مورد ناظران و ارائه‌دهندگان خدمات ارائه گردد تا توانایی آنان برای شناسایی دقیق و مستمر مشتریان افزایش یابد.

اصل ۸: همکاری

اصل ۸: به موجب قانون داخلی، مقام ناظر باید مجاز به تبادل اطلاعات با سایر مقام‌های نظارتی خارجی باشد. بدین منظور قانون داخلی باید بررسی و موانع موجود برای همکاری رفع شود.

اعضای سازمان بین‌المللی کمسیون‌های اوراق بهادار، تفاهم‌نامه‌های متعددی در مورد همکاری تبادل اطلاعات با یکدیگر امضا کرده‌اند. این سازمان در می ۲۰۰۲ به اعضا توصیه کرده که مطابق تفاهم‌نامه با طرف خارجی تبادل اطلاعات کنند.

به نهادها و مقامات نظارتی توصیه شده است که با سایر نهادها، تفاهم‌نامه یا قراردادهای رسمی و غیررسمی برای تبادل اطلاعات با کشورهای غیرعضو امضا کنند. اعضای امضاکنندگان تفاهم‌نامه‌های دوجانبه عضو سازمان بین‌المللی کمسیون‌های اوراق بهادار به صورت کامل ملزم به اجرای مفاد آن هستند. مقام ناظر باید اختیار اخذ اطلاعات از سایر مقامات داخلی دولتی و غیردولتی در قلمرو حوزه قضایی خویش و اخذ اسناد در صورت لزوم باشد.

✓ پیشنهادات

- مقام ناظر باید اختیار اخذ و تبادل اطلاعات مربوط به شناسایی مشتری با طرف خارجی را داشته و همچنین این اختیار باید شامل اقامه دعوی از طریق مجاری قانونی نیز باشد؛
- مقام ناظر باید نظام مناسبی برای تبادل اطلاعات داشته باشد؛
- مقام ناظر باید مطمئن شود که قوانین مرتبط به رازداری و حفظ اسرار حرفه‌ای مانع اخذ یا تبادل اطلاعات نمی‌شود؛ و
- مقام ناظر باید استقرار ضوابط کنترلی و نظارتی مطمئن شود که اطلاعات اخذ شده از مقام ناظر خارجی صرفاً در موضوع مورد درخواست با رعایت حفظ اطلاعات مورد استفاده قرار می‌گیرد.

[۱]- برای اینکه واسطه‌ی مالی مشتری ارائه‌دهنده‌ی مجاز خدمات اوراق بهادار است و نیازی به شناسایی مشتریان وی نیست.

[۲]. مالک اصلی، شخص یا اشخاص حقیقی هستند که به صورت مستقیم مالکیت، کنترل (یا نفوذ) بر مشتری یا شخصی که به نفع وی معامله انجام شده است و افرادی که بر شخص حقوقی کنترل دارند، در اختیار دارند.